

at vi vide, hvor vi have disse Folk, og hvad deres Udtalelser om Indførelse af en stigende Skala i Virkeligheden er værd.

Dernæst udtalte det ærede Medlem, at han ikke var tilfreds med den stigende Skala, jeg havde foreslaaet, og jeg kan sige, at det er jeg egentlig heller ikke selv. Der er navnlig een meget stor Fejl ved den, det vil jeg indrømme, og jeg troede, at det ærede Medlem vilde have paapeget den, nemlig at den standser ved 4 pCt. Der er ingen Mening i, at den stigende Skala ikke skulde gaa højere end til 4 pCt. De 4 pCt. begynde jo, som det vil være bekendt, ved 80,000 Kr., og derover beskattes alle Indtægter ens. Det er en meget stor Fejl, Stigningen bør være betydelig højere. Over for en Mand, der har en Indtægt som den, jeg nævnedes før af 800,000 Kr. om Aaret, vilde der, synes jeg, ikke være det mindste uretfærdigt i at bestemme, at han skal betale 20 pCt. af sin enorme Indtægt. Jeg troede, at det var i den Retning, det ærede Medlem vilde have sagt, at han ikke var tilfreds med Skalaen. Hvori hans Utilfredshed ellers bestaar, ved jeg ikke. Dernæst sagde det ærede Medlem, at man kunde jo ikke beregne, hvor meget der kom ind i Statskassen efter den Skala, jeg havde foreslaaet. Det er sandt, det kan man ikke, men det kan man heller ikke efter det Forslag, som det ærede Medlem arbejder for. Der er ingen af os, der ved til Punkt og Prikke, hvor meget dette Forslag vil kunne indbringe Statskassen, da der kun er lavet et omtrentligt Overslag. Naar det ærede Medlem siger, at man ikke kan overse Rækkevidden af mit Forslag, vil det i alt Fald kun kunne gælde for et eneste Aar. Naar dette ene Aar er gaaet, og vi have opkrævet Indkomstskatten een Gang, ville vi derved have vundet Erfaringer, saa at vi fremtidig kunne fastsætte, med hvor stort et Beløb den vil blive opkrævet. For at sikre mig mod berettigede Indvendinger fra den Side, har jeg sammen med Forslaget om den stigende Skala stillet Forslag om en Bevægelighed, saa at vi hvert Aar paa Finansloven kunne fastsætte, med hvilket Beløb vi ønske at opkræve Statsindkomstskatten.

Den Strid, som er opstaaet mellem den ærede Ordfører og det ærede Medlem

for Slagelse (Køedt) om, hvilke Fordele eller hvilke Tab Socialdemokratiet kan faa, naar disse Lovforslags Behandlinger blive kendte ude i Landet, kommer jo egentlig ikke mig ved, det er en Strid, som de Herrens selv maa udkæmpe, men jeg kan fra mit Partis Side udtale vor Tilfredshed for saa vidt med den Maade, hvorpaa Lovforslagene ere blevne behandlede, som jeg ikke tror, at dette vil blive til Tab for Socialdemokratiet. Jeg har den Overbevisning, at det Parti, der stiller sig paa et retfærdigt demokratisk Grundlag, kan meget vel tage en Kamp op ude i Landet, det skal nok i Tidens Længde vinde Tilslutning.

Køedt: Det ærede Medlem for Køge (Alberti) gentog, hvad han har sagt tidligere, at jeg har været med til at stemme for denne Lov eller disse Love i en lignende Form som den, hvori de nu foreligge, under Forhold, hvor jeg ikke havde mindste Garanti for, at de ikke vilde blive gennemførte som særskilt Foranstaltning. Med al min Agtelse for det ærede Medlems udmærkede Forstand og fortrinlige Taleevne kan jeg alligevel ikke se, at han har nogen fast Grund at staa paa ved at fremsætte denne Paastand. Tinget ved jo dog — og ganske særlig med den højtærede Finansminister her iblandt os — at det Gang efter Gang er blevet hævdet fra Regeringens Side, baade fra den Regerings Side, som først har forelagt disse Lovforslag, og den nuværende Regering, at de ikke vilde blive gennemførte som særskilt Foranstaltning, men som Led i en samlet Reform af den direkte og indirekte Beskatning. Naar selve Regeringen Gang efter Gang har afgivet denne Forsikring, maa man vel være berettiget til deraf at drage den Slutning, at der foreligger en fuldgyltig Garanti for, at Regeringen ikke fraviger denne Betingelse. Det ærede Medlem for Køge talte endvidere om, at det var vanskeligt under den praktiske Lovgivning at føre Principperne ud i Livet i fuld Overensstemmelse med det Ideal, man havde tænkt sig; her var der Tale om at gaa et lille Skridt fremad i den rette Retning, og det maatte man være glad ved. Men jeg anerkender aldeles ikke, at man her gaar et lille Skridt frem i den rette